

אברהם עופר: אין דרך אחרת אלא חלוקת הארץ

בין הים למידבר צריכות להתקיים שתי מדינות: ישראל ופלשתיין

מתן, כך אתוחכם עם הקלאי ערבי מנצרת. שר השיכון תומך בחזרת עקרי הכפרים איקריה ובירעם לבתיהם המדובר, אומר, שר, לא בהחזרת אדמות כל ש' 'א בחזרתם לבתי' הם, ואנו כ' 'בעד זה - מת ש' הבטיחו להם בעבר צריך לקיים.

לפני שיצאים לשומרון

בנושא קריית ארבע, מתבטא השר בעדניות, ההערכת של היא שאם קריית ארבע מיקמו בצורה לא טובה - בכל מקום שצריך לבנות בית צריך להפקיע אותה ממישהו או לה' זיו אותו במקומד. בשנים הקרובות ניתן להמשיך את הבניה באופן שלא יהיה כל צורך בהפקעת אדמות משום שכיוון הפיתוח הוא בשטח של מחנה צבאי-לשעבר בתחומה הנוכחי של הכרית: הדבר יעשה, ממשיך חזון, כלי להזניח גדרות ולהפקיע שטח חיס'.

מר עופר מספר כי משרדו מייחס מודעות לציבור הרחב לרכוש דיר רות בקריית ארבע בתנאים טובים ביותר, אולם התיענות היתה דלה מאד. משרדו הציע לציבור הכתב לרכוש דירות, בתנאים פחות טובים בעיר ימית ההתענות היתה מעל די רעבר למצופה - נרשמו ושלמו כספים יותר מאשר גיתן להציע, כי קריית ארבע לעומת זאת, נרשמו ב' שלב הראשון 20 משפחות ובכל חודש שתיים שלוש משפחות.

לפני שגוש אמונים רץ לשומרון אומר מר עופר, הוא צריך להגיד חיכן אותם מאות המוכנים להתיישב בקריית ארבע. לשאלה האם כבאגרת תחסוד המר דיני יהיה לדעתו צורך לפנות לש' בים הדרים בשטחים המזוהים, מר ש'ב שר השיכון, כי היה לבין הקוים כבד במפת החלוקה לת המלכתי ב' 1974, עובדה שהדבר לא יעצ' את ויטובים שהיו במפה והצבאית כמג' הדרה, השתייכו אחריכ' למדינת ישראל. אמנם איננו מקיימים ענינים כדי להוריד אותם, אבל במסגרת ה' הסדר הסופי, או שהישושה האלה יסכימו להיות בגבולות המסודר, או שיעשה איה הסדר מיוחד. מר ע' פר מוספי, כי איננו מאמין שיעצ' יהודי כלשהו יסכים להיות קבוצ' לות המדינה הערבית. לדעתו צרי' לה במיקוח בינו לבין הערבי' ית' דווקא בשל כך. תהיה זוכות ית' גדולה בירושלים ובסביבותיה גרמ' מכריע ביצירת תקפה חדשה, ד'ב' רים אחיים, מטיח מר עופר, הת' פחות קבועים ופחות חשובים מאשר ענין זה'.

הוא מעיד, שביומי השלטון הירדני היה שוויה מוערך בפרוטות, כיום, בשל הפיתוח היהודי, עלה ערך ה' קרקע. השר מודה, כי בנושא זה קיי' מים חילוקי דעות בינו לבין גורמים אחרים ובעיקר עיריית ירושלים ה' מתנגדת להפקעה זה. לפני שניגש להפקעה זו, אומר השר, צריך להש' לים את בניית השכונות הקיימות. לחבר אותו אינטגרלית לירושלים וזה ענין שיימשך עוד כמה שנים.

מאז מלחמת ששת הימים, אומר מר עופר, בנינו פי שלושה בשטח אולם רק פי שניים דירות, כלומר, היטבנו את תנאי הדור בחמישים אחוז. אם רוצים לשפר את תנאי הדור, לבנות פחות דירות לדונם, הדבר מחייב יו' הר שטח.

לא לשגות בהחלטות

דווקא בשל המיגבלות המדיניות, אומר שר השיכון, אני מעדיף לעשות את המעט האפשרי מאשר לשגות ב' חלומות, ולכן לדעתו יש לתת עדיפות עליונה וראשונית לפיתוח איזור ירי' שלים. הוא מתנגד להפיכת הישוב החדש, עפרה" ליישוב קבע ואומר, כי אם יועלה הדבר בממשלה יצביע נגד. אני בהחלט חושב שזה מוריד מ' ירושלים ולא מוסיף לה; פיזור יתר הוא בניגוד למגמת הריכוזיות בה אני תומך ויישוב זה לא נמצא במפה שלי, בהחלט לא'.

בנושא איכולס הגליל ותכניתו ה' אחרונה של ראש מינהל מקרקעי יש' ה'אל מאיר זרע, לפיה יופקעו אלפי דונם מערביי הכפרים שליד נצרת זכרמיאל אומר שר השיכון: אנח' זו באמת איננו רוצים לנשל אף ערבי. בכדי לבנות את הגליל צריך ירקעות ולכן אהנו מספקיעים גם מ' יהודים וגם מערבים. מר עופר אומר כי בנהריה, בצפת ובקריית-שמונה יפקיעו לצורך זה אלפי דונם מיהודי' דים, אולם בשני המקומות, אין לנו קרקע ואנו נפקיע מצרבים רק אד' מות טרשים, מנצרת ובכרמיאל. אף ערבי, ממשיך שר השיכון, לא הפסיד ממך שבנינו את כרמיאל, ערביי הקרקעות שלהם שחת יותר. רכשו האדמות שאנו עומדים להפקיע מערבים בסביבה זו מתאימות, לדב' רי השר, בקרשי למרעה'.

אני מציע, אומר שר השיכון, שלם לאותם אנשים את מלוא ערך הכסף אולם, הוויכוח הינו בין המציעים להפקיע מערבים את האדמות בכמה שלבים לבין המציעים לעשות זאת בפעם אחת. לגופו של ענין, אומר מר עופר, הממשלה רוצה להעביר לגליל 40-50 אלף משפחות יהודיות ואנו צריכים ליישב אותם בארזה ש' הוא מקום, וכסם שאתוחכם עם חק' לו מעפולה כדי להפקיע את אד'

ני מלחמת ששת הימים, הוא אומר, היתה ירושלים מנותקת מהמדינה. אברהם עופר הנחשב בדרך כלל ל' יונה" מגלה דעות מתונות בנושא זה: אני רוצה בירושלים נוכחות פיסית יהודית. היים בה היום 250 אלף יהודים, אני רוצה שיחיו בה 400-350 אלף יהודים. זה אינו ענין קשה או חלוצי - פשוט צריך לע' בור כמה עשרות קילומטר משפלת החוף'.

שר השיכון, מתווה בשיחה את הגבולות של" באזור ירושלים: מדרום - הר גילה וגוש'עציון, עם אפשרות לחיבור לאשדוד ולאשקלון דרך תכל עדולם. כאן מעיר מר ע' פר החיבור לירושלים היהודית לא

אברהם עופר

עשה דרך אף ישוב ערבי. הגבול הצפוני ששר השיכון מתווה לירושלים הוא, דרך שדה התעופה עטר' רות, גבעות בית חרוון וכסם להת' חבר לשרון'.

ממורת, ממשיך השר, ברור לי כי מעין גדי לירושלים לא יצטרכו לב' סטו בעקפיץ אלא דרך קעת ים' המלח ולכן אני בעד מעלת אדומים' אינני יודע, אומר שר השיכון, מה יהיו הגבולות המדיניים אבל ברור כי הגבולות יהיו פתוחים ולא סגור רים כפי שהיו לפני מלחמת ששת הימים.

אברהם עופר אומר, כי הוא מעדיף דיימיום אולם בצורת, זה ליד זה ולא זה בתוך זה' וכך, הוא ממשיך, מתוכננות גם השכונות היהודיות ר' הערביות בירושלים. השר, כופר ב' "קדושת" הקרקע ואומר, כי ניתן ל' הפקיעה, בעיקר אם זו אדמת טר' שים. הוא בעד הפקעת רצועת קרקע בין השכונות הגבעה הצרפתית ונהר' יעקב בירושלים. זו אדמת טרשים

מאת יהודה ליטני

אילו היו גרים בארץ המושבה מיל' ויו יהודים, אומר שר השיכון אבי רחם עופר, היתה מדבר על מפה אחרת. כיום אני עושה חשבון מה ה' יכולת הנמשית שלנו למלא תוכן את השטחים שאנו מחזיקים השייך ל' שר הוא שיקול פוליטי קר. לאחר מלחמת ששת הימים ברור היה כי השטחים מחזיקים לשם מיקוח מדיני וכי הגבולות הנוכחיים אינם גבולות העתיד שלנו. גבולות מדינת ישראל, אומר שר השיכון, יהיו בסופו של דבר הרבה יותר מצומצמים. כשאני אומר, כי אופירה אינה ארץ-הבית, מתחילים למתח עלי' בירייה: ממשיך השר ואומר. אמנם מיומת לדעתו בעיה של מאחז צבאי בשארם אלשייך, וכל האנשים המת' קיימים סביבו, אולם לא צריך לדבר על התיישבות או התגוללות שם. אני בהחלט חושב שזכויות יש גם לעם השני היושב עמנו כאן ואין יורד אחרת אלא חלוקת הארץ" לדבריו מר עופר, במרחב שבין הים לבין המד' בר צריכות להתקיים שתי מדינות, מדינת ישראל המדינה הירדנית-פלשתינית.

השינוי המתווה הראשון במעלה הדרוש לדבריו שר השיכון בגבולות 1967 הוא בשטחה של ירושלים. לפי

ל ב' 15%

הם ואזור הר חברון. לפי כ' מר, נפלטו בתחשים האחרונים פועלי בניין ערבים מישראל לעבוד בבניין בשטחים ה'

ים. קשר המוגבר הפתיע את הני גשר מאתר שקיבלה תהוות גות ממשרדי ממשלה, המורות רדה בכיקוש לעומת התקו' מקבילה אשתה. כשנתברר, כי הזמן, כי הביקוש גדול מן ה, התארגנה נשר במהירות ל' הבטיח אספקה סדירה ולמנוע רות מהדושת של שוק שחר ר החיוני. בין השאר חתמה על חוים ליבוא 50 אלף טונות בשקים וגייסה אניות לשינוע של המלט. כן הגבירו יבוא קר, דבר המאפשר להגביר את התפוקה המקומית וזרזו את ההפעלה של המסעל החדש טוב. כיום יש לחכות שבועיים שלושה (מסיבות המוגדרות כי חסרות) למלט מקומי בשקים, ו' מלט בתפוזות ניתן לקבל מ'

נועדיב